

[Ove Jensen]

Jeg vil godt her gøre opmærksom på hele den tiltagende bureaukratisering, der er inden for EF. Var det ikke også en idé at bruge formandskabet til at få set på det forhold og eventuelt få gjort noget alvorligt ved det problem?

I redegørelsen skriver udenrigsministeren noget om, at nogle medlemslande ønsker at lægge hovedvægten på en kraftig forøgelse af finansieringsrammen med henblik på etablering af nye fælles politikker samt overførsel af ressourcer til de dårligst stillede medlemslande igennem regionalfond og socialfond, mens andre lande indtager en mere restriktiv holdning over for disse overførsler til de dårligst stillede lande. Kan udenrigsministeren placere Danmarks rolle helt klart dér? Hvilken kategori skal vi henføres til?

Til slut vil jeg gerne understrege, at jeg er tilfreds med, at regeringen vil gøre sit bedste for, at man under de forhandlinger, der nu fremover skal foregå om Fællesakten, forener bestræbelserne på at etablere det indre marked med samtidig at tilgodese den miljøbeskyttelse, der nu også skal indføres dér.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne begynde med at takke udenrigsministeren for en meget konstruktiv redegørelse for de danske opgaver under vort EF-formandskab.

Jeg synes netop, at redegørelsen er realistisk. Her skitseres nogle opgaver, som Danmark vil give sig i kast med at løse. Det kan være meget let at stå op og holde en fantastisk tale om nogle vældige visioner, men hvor man faktisk, allerede, når talen bliver holdt, kan se, at det ville være helt umuligt at realisere i løbet af 6 måneder. Dér synes jeg, det er meget mere troværdigt at påpege de problemer, som vitterlig findes, og samtidig vise en vej ud af problemerne, anviser den vej, man skal gå for at videreudvikle EF til et endnu bedre EF.

Flere har været inde på, hvad Danmark særlig skal bruge formandskabet til. Dér tror jeg det er vigtigt at have den overordnede målsætning, at Danmark skal bruge formandskabet til at gøre EF bedre. Hvis vi kommer ind på, at man skal bruge et formandskab til at fremme en speciel national interesse, så kommer man reelt til at skade hinanden på lang sigt. Så det, at vi virkelig

magter at leve op til et værdigt formandskab, synes jeg er en god målsætning. Magter vi det, så tror jeg også, vi på lang sigt gavner danske interesser, for så gavner vi en ret og god udvikling af EF.

Dernæst vil jeg sige noget om nogle af de problemer, som Danmark skal være med til at løse. Alle er klar over, at der er brug for en finansieringsreform. Det bliver en af de største og højest prioriterede opgaver under vort formandskab.

Det er naturligvis uholdbart, at Fællesskabet vedtager nye, økonomisk krævende programmer uden samtidig at vedtage en realistisk finansieringsreform. Det hænger ganske enkelt ikke sammen, og det må Danmark være med til at understrege stærkt.

Vi vil lave nogle nye politikker. Vel, så må vi altså også skitsere en finansiering; indtægter og udgifter må hænge sammen. Det må blive hovedbudskabet, som Danmark må formulere. Jeg skal ikke gå i detaljer med, hvordan en finansieringsreform skal skrues sammen, men denne overordnede målsætning mener jeg der overhovedet ikke må herske tvivl om.

Så et par ord om tilpasning af landbrugspolitikken. Det har jeg beskæftiget mig med under en tidligere folketingsdebat om EFs landbrugspolitik, og det skal jeg i al korthed her referere til. Her står vi over for nogle omstillingsprocesser. Det er givet, at den fælles landbrugspolitik er til gavn for Danmark og dansk landbrug, og derfor må vi også foretage nogle justeringer med det sigte at bevare den fælles landbrugspolitik.

Det tredje, jeg vil nævne, er gennemførelsen af Fællesakten. Her kommer vi til at stå over for nogle vældige udfordringer, idet vi som de første skal have formandskabet, hvor Fællesakten skal realiseres. Det gælder om at få lagt dette arbejde til rette, så vi får åbnet det indre marked, som jo, når det bliver åbnet på den rigtige måde, er i alle EF-landes interesse, ikke mindst i Danmarks interesse. Målet er, at vi åbner EFs indre marked for at videreudvikle EF, så EF bedre kan tage konkurrencen op med USA og med Japan. Dér gælder det igen om at finde balancen mellem, hvad der vil være til gavn for de enkelte lande, fordi man gør EF bedre for alle landene. Denne meget vigtige opgave mener jeg er noget af det vigtigste i formandskabsperioden. Vi skal have lagt det til rette,